

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P., spol. s r. o. „v konkurze“**, P., IČO: X., **o rozdelení výťažku**, na odvolanie spoločnosti D. C., X., L., č. X. zastúpeného: E. L., s. r. o. so sídlom J., IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 02. 2011, č. k. 27K/18/2003 – Že - 378, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením 18. februára 2011 č. k. 27K/18/2003 – Že - 378 Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty úpadcu P. spol. s r. o. „v konkurze“, P., IČO: X..

V odôvodnení uviedol, že uznesením č. k. 27K/18/2003-373 zo dňa 16. 12. 2010 súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu P., spol. s r. o. a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu Ing. Jaroslava Ďaďa. Na predmetné konkurzné konanie sa vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 12. augusta 2000. Správca Ing. Jaroslav Ďaďo predložil súdu návrh na rozvrhové uznesenie dňa 10. 01. 2011 a prepracovaný návrh dňa 14. 02. 2011. Súd v rozvrhovom uznesení v bode III. rozhodol o pohľadávkach proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. b) ZKV. Vzhľadom k tomu, že pre nedostatok finančných prostriedkov nebola v celom rozsahu uspokojená pohľadávka (pracovnoprávny nárok) veriteľa M. I. uvedená v bode IV. Vo výroku tohto rozvrhového uznesenia, nespokojujú sa v ňom ani pohľadávky I. triedy.

Proti uzneseniu sa odvolala spoločnosť D. C., X., L., č. X. (ďalej len „D. C.“). Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že dňa 06. 06. 2005 bola na Krajský súd Banskej Bystrici doručená prihláška pohľadávky veriteľa M. I., bytom P., v ktorej si uplatnil voči úpadcovi pohľadávku vo výške 12 954,66 eur z titulu právoplatného a vykonateľného rozsudku vydaného Okresným súdom Žiar nad Hronom, sp. zn. 6C 46/03 zo dňa 30. 09. 2003. Prihlásená pohľadávka je pracovnoprávnym nárokom v zmysle § 31 ods. 4 písm. c) ZKV pričom bola uplatnená ako pohľadávka prvej triedy. Uviedol znenie § 31 ods. 3 písm a) a b) ZKV a § 31 ods. 4 písm c) ZKV. Uznaná pohľadávka pána I. vo výške 12 954,66 eur vyplýva z už spomenutého rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom. Dôvodom vzniku pohľadávky je pracovný úraz pána I. ako zamestnanca úpadcu, ktorý utrpel dňa 13. 10. 1992 a v dôsledku, ktorého bol uznaný za plne invalidného. V zmysle uvedeného rozsudku bol úpadca povinný doplatiť pánovi I. rozdiel v náhrade za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorú mu poskytoval v nesprávnej výške, a to za obdobie do 01. 09. 1995 do 01. 02. 2003 spolu s príslušenstvom. V danom prípade nie je daná podmienka podľa § 31 ods. 3 písm. b) ZKV, zo splnenia ktorej vychádza rozvrhové uznesenie, lebo pohľadávka pána I. vznikla v období rokov 1995-2003, pričom konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 10. 05. 2005 a teda pohľadávka pána I. nie je pohľadávkou proti podstate. Pohľadávka pána I. je pracovno-právnym nárokom a mala byť zaradená medzi pohľadávky prvej triedy takto ako bola prihlásená. Súd v napadnutom uznesení vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľ tiež poukázal na nedostatočné odôvodnenie rozsudku v časti týkajúcej sa pohľadávky pána I., ktoré v tejto časti považuje za nepreskúmateľné. Upozornil tiež na zmätočnosť výrokovej časti č IV napadnutého uznesenie v ktorej sa konštatuje: „pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods. 1 písm. d) ZKV/§ 31 ods. 1 písm. d) ZKV/!..“, ktorý vidí v tom, že pohľadávka pána I. je vo výrokoch časti IV. Na jednej strane označená ako pohľadávka proti podstate, na druhej strane sa súd pri tomto konštatovaní odvoláva na ustanovenie § 31 ods. 1 písm. d), ktoré upravuje nároky na vylúčenie veci z podstaty. Z uvedených dôvodov navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení platnom v čase začatia konania, ak zákon nemá osobitné ustanovenia, použijú sa pre konkurz a vyrovnanie ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ustanovenie § 157 O. s. p. určuje obsahové náležitosti rozhodnutia a ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Súd teda pri odôvodňovaní rozhodnutia musí postupovať spôsobom záväzne určeným v § 157 ods. 2 O. s. p. a ak daným spôsobom nepostupuje, dochádza k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia neuvedie, ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a kýmí úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, nemôže odvolací súd posúdiť vecnú správnosť rozhodnutia a takého rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

V preskúvanom rozhodnutí chýbajú vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní naplniť, pretože nestačí vysloviť právny názor bez toho, aby bolo riadne a zrozumiteľne odôvodnené prečo a na základe akých skutočností k svojmu názoru dospel. Tieto náležitosti napadnutému rozhodnutiu v odôvodnení nesporne chýbajú, pretože sa riadne s uplatneným nárokom nevysporiadal z hľadiska odôvodnenia vysloveného výroku napadnutého uznesenia v časti nároku veriteľa M. I. uplatneného prihláškou zo dňa 3. júna 2005 vo výške 390 272- Sk / istina 188 945 Sk, úroky 179 757 Sk a trovy konania / priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu v Žiari nad Hronom / 6C 46/03 / ako pracovný nárok podľa § 31 ods. 4 písm. c/ a § 32 ods. 2 ZKV a a pohľadávku vo výške 29 049 Sk s úrokmi z omeškania vo výške 6 442 Sk ku dňu vyhlásenia konkurzu / spolu 37 303 Sk / priznanú právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom / 9C 52/04 /.

Rozvrhové uznesenie v časti týkajúcej sa uspokojenia veriteľa M. I. priznáva uvedenému veriteľovi pohľadávku podľa § 32 ods. 1 písm. d/ ZKV ako pohľadávku proti podstate vo výške 7 688,05 eur, avšak v rozhodnutí tento výrok nie je dostatočne zdôvodnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 22. augusta 2011

Mgr. Lubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková